

DINA is een verkorting van EVERDINA, vrouwelijke variant van EVERHARDA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

'-dina' is een vrouwelijke uitgang. De oorspronkelijke naam was dus 'Ever-', verkorting van een samengestelde Germaanse naam:

1] 'Eber-' of 'Ever-' komt van het Germaanse 'ebur' = 'ever';

2] '-hard' of '-hart' = 'sterk', 'dapper', 'moedig' enz.

Dus: 'Zo sterk als een ever'.

*

Het everzwijn als symbool

Aan het everzwijn is vanouds in de verschillende culturen een bijzondere symbolische betekenis toegekend.

Al naar gelang de plaats die het dier in de verbeelding van de mensen innam, kon die betekenis geheel verschillende richtingen opgaan.

De ever werd zowel met de zon als met de maan in verband gebracht. Als zonnesymbool stond het voor het mannelijke principe. Maar ging het om een wit zwijn, dan was het symbool voor de vrouwelijke maan; dan had zijn voorliefde voor drassige grond ermee te maken, die met vrouwelijke vruchtbaarheid in verband werd gebracht.

Bij de Germanen is het dan ook symbool van vruchtbaarheid; het werd gebruikt bij begrafenissen; aan Freya geofferd.

De druïden in het vroeg-middeleeuwse Ierland vergeleken zichzelf met evers, omdat zij zich terugtrokken in de eenzaamheid van het woud.

Bij de Kelten was het een heilig dier; het belichaamde het bovennatuurlijke, het goddelijke, het magische, de heilige oorlog, de bescherming voor de krijgers en de gastrivijheid aan tafel.

Bij de Hindoës is het één van de drie belichamingen van de god Vishnoe; in de gestalte van een ever begon hij na de schepping van de aarde als eerste deze te bebouwen en in cultuur te brengen.

In Japan wordt de ever in verband gebracht met moed, succesvolle agressiviteit en alle andere eigenschappen die een goede krijger behoort te hebben.

Bij de Joden is hij het symbool van de vijand van het volk, omdat het everzwijn de wijnstok vertrapt; en de wijnstok is het symbool van JHWH's zegen.

Bij de christenen was het een symbool van brute kracht, van het kwade en smerige zonde; van blinde machtsuitoefening door dictatoren.

*

Abra van Poitiers, Frankrijk; maagd; † **360**; feest **12 december**.

Zij werd rond 342 geboren als dochter van Sint Hilarius van Poitiers († 368; feest 13 januari).

Ze had het klooster in willen gaan, maar voor het zover was, stierf ze, achttien jaar oud. Er zou een brief bewaard zijn die Hilarius vanuit zijn ballingsoord aan haar geschreven heeft.

*

Apronia (ook **Aprône**, **Apronie** of **Évronie**) van Toul, Troyes, Frankrijk; † **ca 420**; feest **15 juli**.

Naar het heet kwam zij oorspronkelijk uit Troyes. Zij volgde haar broer Aper (of Epvre), toen deze tot bisschop werd benoemd in de stad Toul. Zij besloot zich geheel en al toe te wijden aan het religieuze leven en ontving uit handen van haar broer de maagdensluis. Toen Aper overleed, keerde zij terug naar haar geboortegrond. Na enkele jaren voegde zij zich in het hiernamaals bij haar broer, die zij - aldus de oude bronnen - hier op aarde zo bitter had beweend.

De mensen van Troyes waren onder de indruk van haar heilige levenswandel en begonnen haar als een heilige te vereren.

De Sint Epvrekerk in Toul wist gedurende de middeleeuwen een groot gedeelte van haar stoffelijk overschot te verwerven.

Er werd een prachtige reliekschrijn van gemaakt in de vorm van een buste. Tijdens de Franse Revolutie werden haar relieken in veiligheid gebracht door plaatselijke geestelijken. Nadat de storm was gaan liggen, werden ze verspreid over een aantal kerken in de buurt.